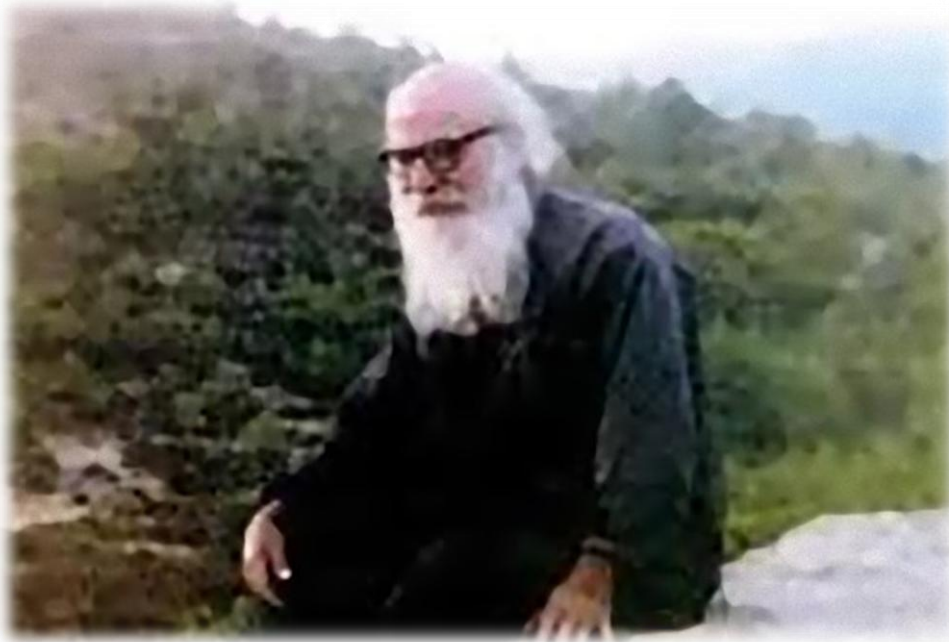

Ο άγιος Πορφύριος που είχε μεγάλη αγάπη για όλους.

Άγιος Πορφύριος.

Τον Άγιο γέροντα Πορφύριο –διηγείται η κυρία Ειρήνη Βαρούνη– τον γνωρίσαμε το 1976 μέσω μιας φιλικής οικογένειας που τον φιλοξενούσε στο σπίτι της. Έκτοτε είχαμε στενή επαφή με τον Γέροντα. Τότε ήταν στον Άγιο Νικόλαο στα Καλλίσια Πεντέλης και μετά πήγε στον Ωρωπό.

Εκείνο που μας έκανε εντύπωση ήταν ότι είχε μεγάλη αγάπη για όλους τους πιστούς που πήγαιναν εκεί και ζητούσαν τις συμβουλές του. Είχε σώσει πολύ κόσμο από την αμαρτία. Εγώ είχα παραιτηθώ από την εργασία μου και μου είπε ο Γέροντας: «Εσύ δεν πρέπει να κάθεις στο σπίτι». (Είμαι Νηπιαγωγός στο επάγγελμα.) Και διορίστηκα ξανά ως παιδαγωγός σε παιδικούς σταθμούς με πολλά παιδιά.

Μια φορά είχαμε πάει με την κυρία Σταυρίτσα Ζαχαρίου που καταγόταν από το Αϊβαλί της Μικράς Ασίας και ήταν ιεραπόστολος στην Αφρική. Η κυρία Σταυρίτσα του είπε ότι ήταν ξαδέλφη του Φώτη Κόντογλου. Και μας αποκάλυψε ο Γέροντας ότι ο Φώτης Κόντογλου εξομολογείτο σε εκείνον στην Πολυκλινική. Αυτό που της συνέστησε ήταν να προσέχη και να μην έχει σχέσεις με τους προτεστάντες και τους παπικούς.

Σε ένα σοβαρό πρόβλημα υγείας μου με θεράπευσε, με το να με σταυρώση εξ αποστάσεως και δεν μου το είπε, αλλά μόνο μου είπε «πήγαινε και σε άλλον γιατρό, θα σου πη πως δεν είναι τίποτα». Και όντως έτσι έγινε, εξαφανίστηκε ο όγκος.

Είχε πολύ μεγάλη αγάπη για τα δένδρα και τα φυτά και του προμηθεύσαμε πολλά δένδρα ελιάς για το Μοναστήρι του Ωρωπού. Μου έλεγε: «Φύτευε, φύτευε! Είναι η καλύτερη ψυχαγωγία, αλλά δεν θα βάζεις λιπάσματα και γεωργικά φάρμακα. Μόνο κοπριά και χλωρή λίπανση».

Επίσης έλεγε ο Γέροντας: «Να τρώτε καρότα και μαϊντανό. Είναι αντικαρκινικά φάρμακα». Τόνιζε ακόμη ο Γέροντας πως το λάδι πρέπει να το βάζουμε πάντα στο τέλος κάθε μαγειρέματος και όχι στην αρχή.

Για όσους δεν μας αγαπούν και θέλουν την καταστροφή μας, έλεγε, να σηκώνουμε τα χέρια μας και να προσευχώμαστε γι' αυτούς με πολλή αγάπη: «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησε τους δούλους σου». Έτσι εξομολογώμαστε με τον Θεό που δεν θέλει κανενός αμαρτωλού το χάσιμο.

Την πρώτη φορά που τον γνώρισα και πήγα να εξομολογηθώ, μου λέει:

– Εκεί που μένετε, έχετε πάρει κανένα κτήμα, κανένα οικόπεδο; Και του απαντώ:

– Όχι. Αλλά έχουμε πάρει στο βουνό ένα οικόπεδο. Και μας ρωτούσε πού ακριβώς βρίσκεται και πόσο απέχει από τα Μοναστήρια της περιοχής, από το βουνό και την θάλασσα.

Μας προέτρεψε να το χτίσουμε και παρ' όλο που δεν είχαμε χρήματα, είπε ότι θα μας βοηθήσει ο Θεός και θα δουλέψουν και άνθρωποι. Το καλοκαίρι του 1987 που είχε καύσωνα και αφού το είχαμε χτίσει, με παίρνει τηλέφωνο και μου είπε: «Εσύ τι ανάγκη έχεις τώρα; Ψηλά στο βουνό! Δεν θα σε πιάσει ο καύσωνας».

Η φίλη που μας τον γνώρισε είχε προβλήματα. Μας έλεγε ο Γέροντας λίγο πριν φύγει από την ζωή, να την στηρίζουμε.

Όταν ήταν να κοιμηθεί, πήγε στα Καυσοκαλύβια, εκεί που από μικρό παιδάκι είχε μονάσει. Κι εγώ τον πήρα τηλέφωνο λίγες ημέρες πριν και του ζήτησα για να του μιλήσω, αλλά οι μοναχοί μου είπαν ότι δεν μπορεί να έρθει στο τηλέφωνο. Και ακούω δυνατή την φωνή του από μακριά: «Εύχομαι, εύχομαι».

Μια άλλη φορά που είχα ένα πρόβλημα στην εργασία μου, αφού είχε κοιμηθεί ο Γέροντας, τον είδα στον ύπνο μου χαρούμενο να μου λέει:

«Βρε, τι στενοχωριέσαι εσύ; Αφού εμείς έχουμε την Αγία Τριάδα!». Και το πρόβλημα την άλλη ημέρα λύθηκε.

Από το βιβλίο: «Ο Όσιος Πορφύριος (Μαρτυρίες – Διηγήσεις – Νουθεσίες)». Α'. Μαρτυρίες. Έκδοση «Ενωμένη Ρωμηοσύνη», σελ. 182.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>